

105
29

ASSERTIONES THEOLOGICÆ 33. DE RESVR-

RECTIONE ET GLORIA CORPORVM FUTVRÆ, DISPUTANDÆ

publicè in Theologorum schola s. die. Nouembris, Egregio liberalium artium Magistro, atq; Sacro San. Theologiæ Baccalaureo, & uallis VV ympinensis laudatissimi collegij Canonico Ioanne Kuechelio Halprunnenfi defensore.

Præsidi Doctore Hermannō Thyrao professore ordinario,

REVERENDISSIMO IN CHRISTO PATRI AC GENEROSISSIMO PRIN-
cipi, & Domino, Domino Theodorico electo & confirmato Episcopo VVormatiensi, Principi & Mæcenati
benignissimo. Ioannes Kuechelius Halprunnenfis subditus humilissimus. S. D.

Non inueniunt neq; ineleganter, Præsul amplissime, antiqui patronam literarum artiumq; liberalium Mineruam armatam sinxerunt, ei galeam, hastam, Aegidæq; horrificam, ut ait Poeta, attribuentes, in quo mysterio & enigmate significasse uidentur rem quæ ad nos adolecentes pertinet, qui literis operam damus. Nam cum uiderent homines sapientes absq; exercitatione ac ceu conflictatione quapiam, quæ in disputationibus fieri solet, ueritatem elici & erui satis non posse, quippe quæ in altissimis tenebris abdita sit, sicut alia multa inuolucris & integumentis uelauerunt, ita hoc quoq; genus pugne quod in scholis exercetur, pulchra imagine depingendum putauerunt. Hæc itaq; causa est, quare conclusiones semel atq; iterum in Academia Ingolstadiensi mihi oblatas non defugerim, ac defendendas animo parato susceperim. Et hæc quidem de resurrectione tibi Præsul dignissime dicandas eo nomine esse censui, quod Patronus & Mæcenas studia mea, foueas, iuues, tuearis, beneficijsq; & plurimis & maximis me exornes. Vos uero ut quantum in me prouehendo adlaboras, tantum ego quoq; in te amando & obseruando enitar. Accipe igitur Præsul amplissime hæc thesmata fronte benigna, meq; ut facis semper in tua tutela defensioneq; habere ne desiste. Vale.

- 1 **F**iducia Christianorum in resurrectione carnis posita est, quam Sadducei olim uiuo Christo negauerunt, sed ij suo gladio apud Matthæum iugulantur, dum ex lege Moysi quam in firmamentum suæ sectæ producebant; à Domino conuincuntur.
- 2 Mortuo Christo & uiuentibus etiamnum Apostolis alij sci. Hymeneus & Phyletus primi Christianorum circa hanc heretici ipsam factam docuerunt, futuram negauerunt.
- 3 Postea etiam defunctis Apostolis alij non pauci eadem zizaniam in ecclesijs Christi seminauerunt, carnis excitationem inscientes, quod putarent uni animæ beatitudinem ascribendam, carnemq; tanquam indignam ab illius gloriæ participatione repellendam.
- 4 Verum non una ex causa, at ex multis, necessariò resurrectura caro conuincitur, scilicet ex propensione animæ separatæ ad suum corpus resumendum ex æquitate diuini iudicij, postremo ex congruentia membrorum ad caput Christum.
- 5 Naturale quippe desiderium anima inditum habet, ut corpori coniungatur, alioqui manca & imperfecta, dum à corpore seiuncta est, quam seiunctionem minime opinandum Deum in nobilissima forma perpetuò permitturum.
- 6 Tum & à iustitia plane abhorret, absurdumq; est, ut anima iudicio sola sistatur, non stata carne, quæ consors illi in quamplurimis actis fuit.
- 7 Monstri insuper prodigijq; instar fuerit, caput solum resurrectionis particeps esse, membris alijs ad interitum perpetuum adiudicatis & addictis.
- 8 Quam uim igitur habent in Mathesi eæ collectiones quas ἀποδείξεις græci uocant, eandem aut non multò sanè minorem hæc ratiocinationes è tribus ortæ capitibus ac somibus obtinere uidebuntur.
- 9 Caro itaq; se recipiet in integrum, de corrupto in solidum, de casso in repletum, de inanito in aliud, reddentibus ei undis & terris & uermibus & piscibus & feris alijsq; & omnibus deniq; elementis quod de eius substantia depastum erit.
- 10 Non resurget autem anima quæ naturæ est immortalis, sed caro sola, quæ mortalis & mortua, ob quam etiam euendò Χρῖστος hominem scripturæ resurrecturum dicunt à parte totum appellantes. Neq; mouere quemquam debent uerba Iob (putas ne mortuus homo rursum uiuet?) & (homo cum dormierit non resurget) tanq; eo pertineant, ut resurrectio de medio sustollatur. Non ea mens est Prophetæ, sed longum tempus inter mortem & resurrectionem interitum significat.
- 11 Cum ergo homo resurgat, si quid erit quod homo nunq; fuit, ut ἐμῶν ante inditam animam rationalem in uentre matris interemptum, id in uitam non redibit.
- 12 Exempla autem huius ueræ consumatæq; resurrectionis carnis, non nisi duo extant hactenus, nempe Domini nostri Iesu Christi, sicut de ipso prædixerant Prophetæ, & matris eius B. Mariæ Virginis, Sicut nos docuit Ecclesia.
- 13 Neq; enim qui in passione Domini à Matthæo excitati referuntur, eo pacto surrexerunt, quin in duntaxis suis redditi sunt: & quicunq; alij, siue ab Elia & Eliseo, siue à Domino nostro Iesu Christo, siue ab Apostolis suscitati sunt: eodem modo rursum mortui sunt, Deo nimirum ita scisciente, ut resurrectio omnium tantisper in suspensio sit, dum numerus credentiū compleatur.
- 14 Neq; tamen ideo cum Arabicis hereticis consentimus, qui quia corporibus suam gloriam non concedi ante tempus iudicij fortè in scripturis didicerant, aut aliter sibi non falso persuaserant: putauerunt animas etiam gloria sua tantisper carituras.
- 15 Liquidò quippe eadem scripturæ manifestant, statim animas, si modo purgatione non egeant, ad celestem patriam, unde originem ducunt, reuolare, sin egeant saltē ea facta. Quemadmodum contra quoq; improborum spiritus extemplo ad inferos puniendos deturbari.
- 16 Quarum animarum gloriæ nihil officit pronitus illa ad corpora sua, de qua paulò ante memorauimus tanq; ab ea retardentur, quo minus tota intentione in Deum rapiantur: quæ in re discedimus à quorundam Theologorum neq; uera neq; satis probabili sententia.
- 17 Iam cuiusmodi resurgentium corpora futura sint, partim à resurgemis Domini corpore discere licet: partim ab attestatōibus diuinarum scripturarum.
- 18 Iustorum quidem agilia & expedita ad omnem motum erunt, multoq; agilia quàm auium, siue

- ad dexteram sinistramq; siue sursum & deorsum, siue in alias, quas uocant differentias loci, iter erit.
- 19 Radiabunt, & Solis instar fulgentia multa luce, incorruptibilia adhuc immortaliaq; prorsum futura.
- 20 Sed & spiritualia fore Apostolus declarauit, hoc est, substantia uiuificante gubernantq; spiritus Subtilia quoq; futura, ut nullo obice portarum, murorumq; æneorum et ferreorum arceri queant, Domini corporis exemplar non obscure demonstrauit.
- 21 Non quidem quod alia corpora sint resurrectura, imò prorsus eadem carne, ossibusq; & neruis ipsæ coagmentata & uestita, Sed alijs tamen donis diuinitus exornata.
- 22 Quocirca qui dixere illa futura ærea et inuisibilia ac impalpabilia, meritò ceu deliri explosi sunt.
- 23 Qui non intelligentes illud (Sunt sicut Angeli Dei in celo) & illud (Seminatur corpus animale, surget corpus spirituale) putauerunt naturam corporis conuertendam, cum similitudo Angelorum promittatur, non natura & spirituale corpus ibi sit dictum non spiritus.
- 24 Impiorum longè alia conditio, quorum neq; clara nec immortalia, sed neq; agilia aut subtilia corpora erunt: sed his ipsis contraria, tenebrosa uidelicet atq; opaca, mortiq; secundæ & immortalis (qua fiet ut semper moriantur, neq; unq; inteream) obnoxia, tam & pigra ac tarda, & forsitan ipsæ, quibus antea sceditibus insignia: illis scilicet, quæ integritati corporis humani nil adimunt.
- 25 De quorum sanè resurrectione stilus sacer non ad unguem nos commune facit, sollicitus in iustorum suscitatione exponenda & exornanda, contentusq; illud dicere Omnes quidem resurrectionis, sed non omnes immutabimur. Quibus uerbis nihil aliud explicatur, quàm pios quidem immutandos esse, impios autem absq; immutatione gloriæ suscitandos.
- 26 Et hoc quoq; commune omnium tam impiorum quàm piorum in etate iuuenili, & in ea corporis constitutione resurgere, in qua Iudei Adam à Deo conditum putant: Sed & integri omnes surgunt: ut neq; ungues neq; capilli ad ornamentum alioqui magis quàm ad necessitatem à natura attributi ulli desint. Tempus quoq; uniuersorum resurrectionis idem erit, uidelicet crepusculum ac primum mane, in quo etiam Dominus noster resurrexerit.
- 27 Causa resurrectionis effectrix haud alia sanè futura est, quàm ea quæ mundi initio fuit creatrix, id est, Sacrosancta Trinitas, Pater, Filius & Spiritus Sanctus, Deus trinus & unus, qui in termino seculorum prodigium hoc efficiet, quo uix maius aliud aut mirabilius, in re præsertim corporea perpetratum, aut perpetrandum cogitari posse uidetur.
- 28 Consors & particeps eiusdem beneficii, aliquatenus etiam creatura rationis expers erit, ut Apostolus Romanis scribens aperit docet, quod æquum sit hominib; propter quem illa uanitati subiecta erat, in incorruptionem uindicato, ipsam quoq; eandem nunq; postea deponendam adipisci.
- 29 Sequitur ex his uerum esse quod à Theologis dici solet, resurrectionem mortuorum opus esse miraculi non naturæ. Quippe cum natura nullo pacto facere possit, ut à priuatione ad habitum sit recursus.
- 30 Iam hoc tam præstans præclarumq; beneficium, sicut & cetera hominibus promeruit Dominus & redemptor noster Iesus Christus, qui carnem indutus, ac mortem in ea passus, sibi pariter & alijs qui in ipsum credituri quandoq; essent, resurrectionem gloriæ atq; corporis immortalem promeruit.
- 31 Quantum autem adhuc temporis ad hanc resurrectionem carnis reliquum sit, temerarium est definire. Non est uestrum (ait) nosse tempora.
- 32 Geminam resurrectionem scriptura sacra nobis ostendit, spiritus hanc, illam corporis (Venit hora & nunc est, quando mortui audient uocem filij Dei, & qui audierint, uiuent & c.) & (Deus eos qui dormierunt per Iesum adducet cum eo.)
- 33 Proinde qui filij resurrectionis in die illo ultimo inueniri desiderant, sedulo dent operam, ut Dei gratiæ adiuuanti & mouenti dum in carne adhuc degunt, collaborem & bonis operibus, ad quæ, dum de hoc mysterio scribit, suos Corinthios Apostolus exhortatur: quoad fieri potest insistere non desistant.

